

In het spoor van Juliaan Lampens

Vanaf het einde van de jaren 1950 keert Juliaan Lampens* zich af van het traditionele Vlaamse woonhuis. Dat is het begin van een zoektocht naar een andere manier van wonen, een bijna utopische verbeelding van een leven zonder barrières. In die periode ontstaan experimenten in ruw beton: massa wordt sculptuur, gevels openen zich naar tuin en horizon, en volumes zijn geen esthetische toevoeging maar een integraal onderdeel van het ontwerp, van licht en verhoudingen. Met beton, glas en hout als palet ontstaat een herkenbare architectuurtaal, precies afgestemd op structuur, proportie en context.

Tussen het einde van de jaren 1950 en 2002 ontwierp hij een reeks uitzonderlijke woningen. Daarnaast realiseerde hij tal van praktijkopdrachten: ontwerpen die, zoals hij zelf zei, vooral *brood op de plank moesten brengen*, maar waarin zijn herkenbare vormentaal behouden bleef. Strakke horizontale lijnen, precieze proporties en een minimale maar krachtige detaillering verbinden het dagelijkse werk met de meer radicale experimenten. Zijn vaak geciteerde uitspraak *Je moet van een kleine woning een grote maken* vat die ambitie samen: niet bouwen om te vullen, maar om ruimte voelbaar te vergroten.

Deze route volgt de gebouwen in situ, van de open velden rond de Kapel van Kerselare tot de bebouwde dorpskern van Nazareth-De Pinte, waar Lampens woonde, werkte en experimenteerde. Rond het atelier en het eigen huis in Eke, waar zijn ideeën vorm kregen, bevindt zich de grootste concentratie van zijn woningen. Zijn woningen zijn compact en sculpturaal, vaak gesloten naar de straat en open naar het landschap. Binnen en buiten lopen in elkaar over; de ruimte is open en nauwelijks onderverdeeld, terwijl licht en meubels haar ordenen. Wat opvalt, is de eenvoud: elk element heeft een functie en niets is toegevoegd om te versieren.

De route biedt geen exhaustieve catalogus, maar legt accenten. Sommige stops tonen de architectuur in haar meest radicale vorm, volledig in ruw beton en met een sculpturale aanwezigheid in het landschap. Andere tonen een meer ingetogen vertaling van dezelfde ontwerpprincipes, vaak uitgevoerd in baksteen of Scheldesteen, gekozen om kosten te drukken of omdat opdrachtgevers expliciet geen beton wensten.

Het onderscheid is belangrijk, maar even belangrijk is de constante: telkens wanneer Lampens carte blanche kreeg, werd resoluut voor beton gekozen, als het materiaal waarin ruimte het scherpst kon worden gedacht en gebouwd. De kracht van deze tocht schuilt net in die verschillende lagen. De radicale woningen en de meer ingetogen praktijk-experimenten vormen geen hiërarchie, maar een spectrum, en juist daarin wordt Lampens’ denken het best zichtbaar.

Deze kaart is een initiatief van de gemeente Nazareth-De Pinte, naar aanleiding van de 100ste verjaardag van Juliaan Lampens.

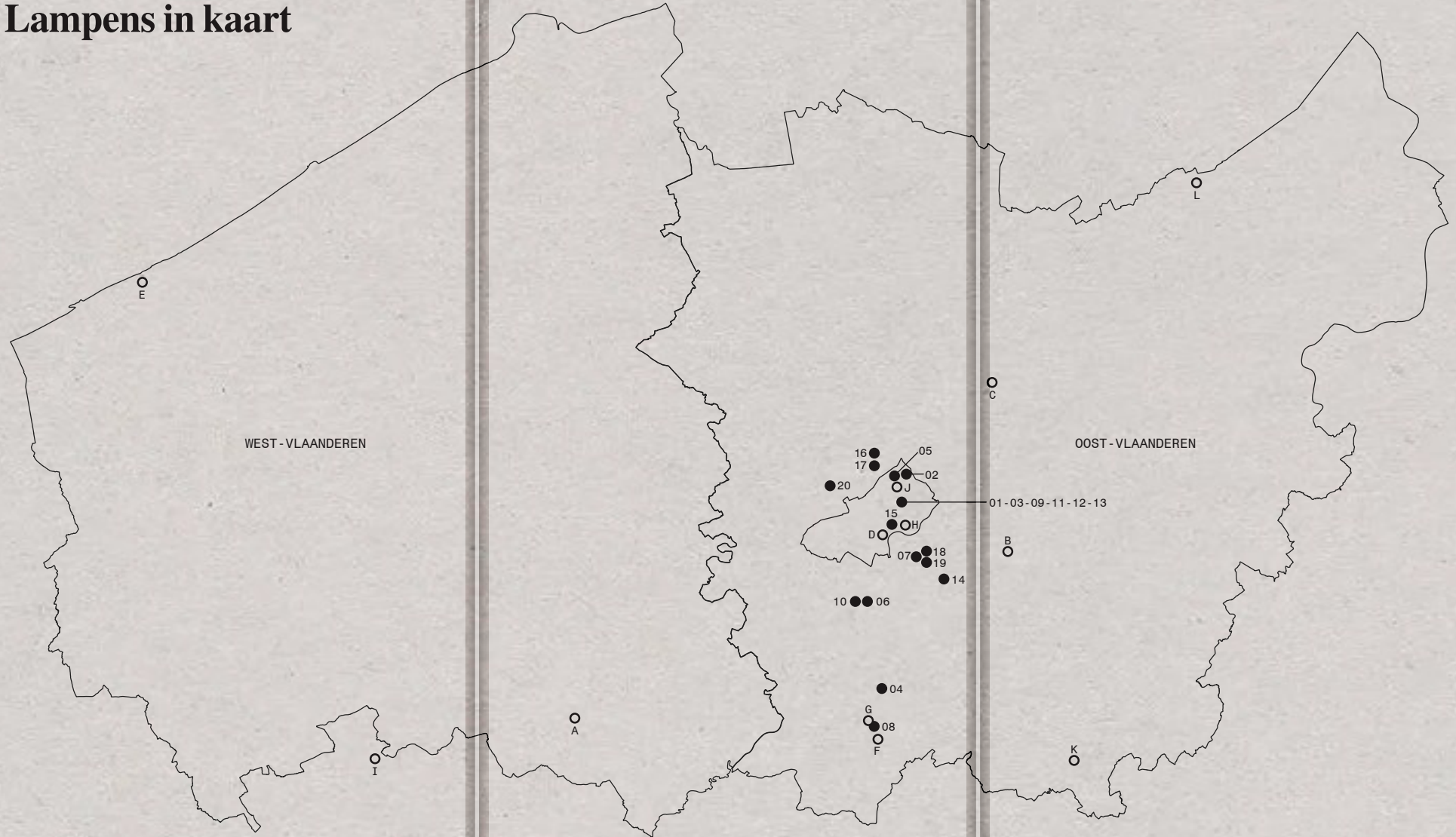
In 2026 renoveert en herbestemt de gemeente Bibliotheek Lampens tot een hub voor kunst en architectuur.

De kaart voert langs privéwoningen. Gelieve op de openbare weg te blijven, de privacy van de bewoners te respecteren en niet aan te bellen.

* Lampens, geboren in 1926 in De Pinte, groeide op tussen hout en schrijnwerk. Die vroege nabijheid tot maken en bouwen bleef het fundament van zijn werk. Later zoekt de architect eenvoud in beton, glas en baksteen: gesloten naar de straat, open naar het landschap.

Voor meer biografische informatie en een chronologisch overzicht verwijzen we naar de website bib-lampens.be, waar onder meer een podcast te beluisteren is.

Lampens in kaart

○ DEZE SELECTIE TOONT DE GEOGRAFISCHE SPREIDING VAN LAMPENS' WERK EN BEVAT GEBOUWEN DIE NIET AFZONDERLIJK OP DE WEBSITE WORDEN BESPROKEN.

A.	WDB63	1963	Woning Delbeke-Bourgeois Sperlekestraat 7, Marke
B.	WDS66	1966	Woning Dhondt-Sax Oosterzele
C.	WV68	1968	Woning Vierstraete Albrecht Rodenbachstraat 76, Gent
D.	W		Woning Wontergemstraat 3, Nazareth Eke
E.	ASA69	1969	Appartementen Sint-André Mooi Verblijflaan 13, Koksijde
F.	W72	1972	Woning Donderij 9, Maarkedal
G.	WB73	1973	Woning Bauters Steenbeekdries 19, Maarkedal
H.	W73	1973	Woning Zandstraat 9, Eke
I.	WL75	1975	Woning Libeert Komen
J.	WV76	1976	Vandenhaute-Vereecken Pintestraat 12, De Pinte
K.	WM78	1978	Woning Merckaert Astridlaan 67, Geraardsbergen
L.	WSM86	1986	Woning Stockman-Michels Korte Dweersstraat 13, Stekene

● CHRONOLOGISCHE SELECTIE VAN LAMPENS-GEBOUWEN ZOALS BESCHREVEN OP DE WEBSITE BIB-LAMPENS.BE.

01.	EW5058		Eerste huizen
02.	WC58	1958	Woning Cooreman Baron de Gieyalaan 99, De Pinte
03.	WJLV60	1960	Woning Juliaan Lampens-Van Hove Stationstraat 12, Eke
04.	OLVK66	1966	Kapel Onze-Lieve-Vrouw van Kerselare ter hoogte van nr. 98, Oudenaarde
05.	WB66	1966	Woning B Koning Albertlaan 14, De Pinte
06.	WVK67	1967	Woning Vandenhaute-Kiebooms Lange Aststraat 20, Huise
07.	WDL68	1968	Woning Diana Lampens Grotenbroekstraat 38, Semmerzake
08.	WC68	1968	Woning Claus, Stationsberg 1, Etikhove (Maarkedal)
09.	WDVS69	1969	Woning De Vos-Smesman Stationstraat 28, Eke
10.	WJVD70	1970	Jozef Vandenhaute-Dhont Lange Aststraat 18, Huise
11.	BIB70	1970	Openbare Bibliotheek Steenweg 88, Eke
12.	WVHV73	1973	Woning Van Hove-Volkaert Stationsstraat 39, Eke
13.	WRTK73	1970	Woning Raoul 't Kindt Stationsstraat 18, Eke
14.	WDT73	1973	Woning Derwael-Thienpont Warande 50, Gavere
15.	WJC73	1973	Woning met fabriek Jozef Claus (Zero) Zandstraat, Nazareth
16.	WVW74	1974	Woning Van Wassenhove Brakelstraat 50, Sint-Martens-Latem
17.	WDLRVM88	1988	Woning De La Ruelle-Van Moffaert Warandedreef 24, Deurle
18.	WWLD90	1990	Woning Wouter Lampens-Dierick Meersbloemstraat 30, Semmerzake
19.	WDLH92	1992	Woning Dieter Lampens-Hartman Meersbloemstraat 26, Semmerzake
20.	WFOV02	2002	Woning Frank Velghe Pontstraat 1, Astene

01. EW5058

Eerste huizen

Juliaan Lampens bouwde kort na zijn architectuurstudies in Eke een aantal woningen in traditionele stijl, tussen 1950-1958, waaronder de dokterswoning Vermaerke (1953). Het huis bestond uit twee verdiepingen, met een voorgevel met houten latwerk. Het werd in 2007 gesloopt.

Woning Vermaerke, 1953, Eke

02. WC58

1958 – Woning Cooreman Baron de Gieyalaan 99, De Pinte

Deze woning kondigt de moderne stijlperiode aan van de woningen die Lampens vanaf 1960 zal ontwerpen. Ze vormt de overgang tussen zijn traditionele praktijk en zijn bewuste modernistische werk. Het dak is asymmetrisch, en het raam vormt een diagonale doorbreking in de voorgevel. Een balkon loopt van de voorgevel door naar de zijgevel, geornamenteerd met afwisselende zwarte en witte driehoeken.

Woning Vermaerke, 1953, Eke

03. WJLV60

1960 – Woning Juliaan Lampens-Vanhove Stationstraat 12, Eke

De bouw van Lampens’ eigen woning was een mijlpaal in zijn carrière. In deze woning introduceerde hij het concept van open wonen, dat fundamenteel zou blijken voor zijn verdere werk. Een kasseiweg verbindt de straat loodrecht met de woning. De carport splitst de woning op, met links een aparte toegang tot het werk(bureau) van de architect en rechts het privédeel.

De woning is opgebouwd uit beton, glas, baksteen en hout. Ze is opgedeeld in 18 modules van 2,60 × 2,60 m, met een totale maat van 8 × 16,2 m. Met uitzondering van de betonnen muur van de carport heeft de woning geen dragende muren. Het dak wordt gedragen door 26 stalen H-profielen. In het interieur zijn de wanden bekleed met houten beplanking; hetzelfde hout wordt gebruikt voor slaapzones, tussenwanden en tafel.

Woning Vermaerke, 1953, Eke

04. OLVK66

1966 – Bedevaartskapel Onze-Lieve-Vrouw van Kerselare – Edelare Nationale architectuur-wedstrijd i.s.m. professor architect Outger Langaskens – wedstrijd 1961 Kerselare (ter hoogte van nr. 98), Oudenaarde

De bouwmaterialen voor deze bedevaartskapel in de Vlaamse Ardennen zijn beperkt tot zichtbeton en glas. Het dak bestaat uit twee lagen beton, van elkaar gescheiden door balken. De luifel van het dak steekt voorbij de enorme glaswand die uitsteekt op het voorplein. Via luidsprekers kunnen bedevaarders onder de luifel in openlucht de eucharistieviering volgen. Het profane en het liturgische gedeelte zijn van elkaar gescheiden door een wateroppervlak, gevoed door regenwater dat van het dak loopt.

Binnenin de kapel is boven het altaar een lichtkoepel aanwezig. Het altaar zelf is een betonnen blok, en de banken zijn betonnen balken. Het koorgedeelte is te bereiken via een trap die is gebouwd in een betonnen cilinder. De ingangen bevonden zich oorspronkelijk langs de grote betonnen draaideuren in beide zijwanden.

05. WB66

1966 – Woning B Koning Albertlaan 14, De Pinte

Halfopen woning in lokale baksteen, met een doorlopende betonnen boord als horizontaal accent. Grote raamvlak-ken openen de woning naar de tuin. Het ontwerp behoort tot het meer bescheiden oeuvre van Juliaan Lampens en maakt deel uit van zijn dagelijkse praktijk, maar wordt gekenmerkt door heldere lijnen, zorgvuldige proporties en een doordacht materiaalgebruik.

Woning Vermaerke, 1953, Eke

06. WVK67

1967 – Woning Vandenhaute-Kiebooms Lange Aststraat 20, Huise (Zingem)

De woning Vandenhaute-Kiebooms bevindt zich midden in het landschap. Het bouwterrein is een lange, smalle kavel die evenwijdig aan de straat ligt en anderhalve meter lager ligt dan het straatniveau. Een rij bomen zorgt voor een visuele barrière tussen de straat en de woning. Je bereikt de woning via een oprit. Een overstekend dak doet dienst als carport en vormt als het ware een bufferzone tussen binnen en buiten.

Juliaan Lampens voerde in deze woning zijn meest radicale open plan door. De woning is volledig opgetrokken uit beton en glas en beslaat een vierkant van 14 bij 14 m. De noordzijde is volledig gesloten, terwijl de andere zijden volledig met glas zijn opengewerkt. Het vierkante hoofd-volume wordt ingevuld door drie cilindrische elementen, met daarin afzonderlijk de keldertrap, de badcel en het sanitair. Hun vaste plaats bepaalt strategisch de overgang tussen slapen, wonen en inkom. De beddenbakken hebben geen vaste plaats: ze kunnen vrij verplaatst worden in de ruimte. De keuken vormt dan weer het centrale element, met de verticaliteit van een hangende kookkoker en de horizontaliteit van een groot werkblad en tafel.

Woning Vermaerke, 1953, Eke

07. WDL68

1968 – Woning Diane Lampens Grotenbroekstraat 38, Semmerzake (Gavere)

Deze woning ontwierp Juliaan Lampens voor zijn zus. De woning is zichtbaar vanaf de straat, maar is volledig gesloten aan de straatzijde en opent zich uitsluitend naar de omsloten tuin. In tegenstelling tot de meer radicale wonin-gen van Lampens is het huis opgetrokken in Scheldesteen, gecombineerd met hout en glas. Het dak bestaat uit een houten, ruitvormige constructie met asfaltbekleding en zinken dakranden, en rust op vijf steunpalen. De schei-dingswanden en het plafond zijn uitgevoerd in afzelia. Uit-zonderlijk voor Lampens is het gebruik van een tegelvloer, op vraag van de opdrachtgever.

De woning heeft een totale oppervlakte van ongeveer 100 m². De dakstructuur bepaalt de ruimtelijke organi-satie: het plafond is het laagst in het midden, loodrecht op de straat, en helt naar de zijmuren toe. Zo ontstaat een V-vormige doorsnede. Binnenin zijn geen dragende muren aanwezig. Houten scheidingswanden, die niet tot aan het plafond doorlopen, organiseren de ruimte in een sequentiële, bijna labyrintachtige circulatie, waardoor de beperkte oppervlakte maximaal ruimtelijk wordt benut.

08. WC68

1968 – Woning Claus Stationsberg 1, Etikhove (Maarkedal)

De woning is gebouwd op het hoogste deel van het perceel. De voorgevel is gericht naar de straat en bestaat uit een gesloten bakstenen muur met twee ingangen: één naar het privégedeelte en één naar het publieke deel (de dokterspraktijk). De woning is opgedeeld in drie niveaus en volgt de glooiing van het terrein. Ze bestaat uit twee boven elkaar gelegen verdiepingen, met daartussen een extra, geschrankt niveau waarin de leefruimte is ondergebracht. Op de benedenverdieping bevinden zich de dokterspraktijk en de keuken; op de bovenste verdieping ligt het slaapge-deelte. De leefruimte is volledig in glas opengewerkt en kijkt uit op een groen dal.

De ruimtes zijn met elkaar verbonden door een betonnen trap. Ook in deze woning blijven ze deels open. Zo worden de slaapkamers bijvoorbeeld aan drie zijden door kasten omsloten en voorzien afgebakend met een open houten rek. Bovenaan en aan de voorzijde blijven de ruimtes open. Zowel de binnen- als buitenmuren zijn uitgevoerd in Kempense baksteen. Het plafond en het meubilair, ook ontworpen door Lampens, bestaan uit hout.

Woning Vermaerke, 1953, Eke

09. WDV569

1969 – Woning De Vos-Smesman Stationstraat 28, Eke

Deze woning werd ontworpen voor de ouders van Luc De Vos, die als leerling bij Lampens stage liep. Na zijn archi-tectuurstudies aan Sint-Lucas bleef De Vos regelmatig met Lampens samenwerken aan projecten.

De woning is opgebouwd uit baksteen en zichtbe-ton. De zijgevel is bijzonder kenmerkend: twee betonnen spuwers voeren het regenwater van het dak af naar een cirkelvormige vijver. Het samengaan van beton, water en landschap is typerend voor Lampens en keert in meerdere van zijn ontwerpen terug. De voorgevel wordt gekenmerkt door een strakke, horizontale opbouw in glas, beton en baksteen. Het gelijkvloers is sterk beglaasd, terwijl de ver-dieping wordt gevormd door een doorlopende horizontale vensterstrook onder een betonnen dakrand.

Woning Vermaerke, 1953, Eke

10. WJVD70

1970 – Jozef Vandenhaute-Dhont Lange Aststraat 18, Huise (Zingem)

Deze woning werd begin jaren 1970 ontworpen voor Jozef Vandenhaute en Godelieve Dhont. De bestaande woning bij de boerderij werd afgebroken en vervangen door een nieuwe woning en stal. Het echtpaar besliste met Lampens te bouwen nadat de jongere broer, Gerard Vandenhaute, iets verderop in de straat al een woning door hem had laten realiseren. De woning ligt lager dan de straat en onttrekt zich daardoor aan het zicht van voorbijgangers.

De noordgevel is vrij gesloten, terwijl de zuidgevel volledig uit glas bestaat en zich opent naar het landschap. Ook de westgevel is slechts beperkt geopend, waardoor de blik consequent naar het zuiden wordt gestuurd. De woning is opgebouwd volgens een grid van 5 × 4 recht-hoeken en combineert een stalen draagstructuur met een betonnen ringbalk en welfsels. Het houten plafond loopt door van binnen naar buiten en versterkt de continuïteit tussen woning en omgeving.

Het interieur is opgevat als een open plan, waarin slechts enkele functies volledig zijn afgesloten: de koele berging en de stookplaats. Oorspronkelijk was de badkamer de enige ruimte met een deur. In de loop der jaren werden aanpassingen doorgevoerd, zoals het dichtmaken van ruimtes en het toevoegen van deuren en ramen. Daardoor is de woning vandaag deels gewijzigd, al blijft de ruimtelijke logica van Lampens herkenbaar.

11. BIB70

1970 – Openbare Bibliotheek Stationsweg 88, Eke

De voorgevel van de gemeentebibliotheek ziet eruit als een kubus die door een spel met lijnen bijna mathematisch wordt opgedeeld in vierkanten en driehoeken. Achter deze betonnen kubus, die twee niveaus omvat, ligt een gelijk-vloerse aanbouw. Dat aangebouwde gedeelte loopt door in het eerste deel en laat via lichtkoepels natuurlijk licht binnen. Door het gebruik van betonblokken ziet de aanbouw er aan de buitenkant anders uit. De bibliotheek bevond zich op het gelijkvloers, terwijl de eerste verdieping oorspron-kelijk bedoeld was voor de administratie.

De eerste verdieping is alleen te bereiken via een trap aan de buitenzijde van het gebouw, die voor de helft in de voorgevel is ingewerkt. Binnen zijn de muren uitgevoerd in betonblokken, maar het plafond, de bibliotheekmeubels en de legplanken zijn in hout. Voor Lampens belichaamde het gebouw een synthese van zijn denken: een open ruimte, sculpturaal en eerlijk materiaalgebruik, en een radicale eenvoud die een nieuwe manier van samenleven mogelijk maakt. Het is een gebouw waar het dorp samenkomt, in een gedeelde ruimte die de rol van dorpskamer opneemt.

Woning Vermaerke, 1953, Eke

12. WVHV73

1973 – Woning Van Hove-Volkaert (uitbreiding) Stationsstraat 39, Eke

Deze realisatie betreft een aanbouw aan een bestaande woning. De oorspronkelijke woning is een interbellumhuis met een traditioneel volume en een hellend dak, bakstenen gevels en een gesloten, verticale opbouw die aansluit bij de straatwand. Het linkerdeel vormt de uitbreiding, ontwor-pen door Juliaan Lampens. Dit volume onderscheidt zich duidelijk door zijn lage, horizontale vorm, het platte dak en de strakke materialiteit in baksteen en beton. Grote hori-zontale raamstroken en een terughoudende gevelwerking contrasteren bewust met het bestaande huis. Beide volumes functioneren als twee zelfstandige wooneenheden binnen één geheel: een vroege vorm van wat later een kangoeroewoning zou heten. Hoewel ze functioneel verbonden zijn, blijft het contrast tussen beide volumes sterk zichtbaar. Zo is de ingreep van Lampens in het straatbeeld duidelijk leesbaar.

Woning Vermaerke, 1953, Eke

13. WRTK73

Ca. 1970 – Woning Raoul ’t Kindt Stationsstraat 18, Eke

Niet ver van de woning van de architect bevindt zich dit sobere ontwerp. De voorgevel wordt gekenmerkt door een strak volume in beton en baksteen, met doorlopende hori-zontale raamstroken. De zijgevel is volledig in baksteen uitgevoerd. Het interieur werd niet door de architect ont-worpen en volgt een klassieke opzet. Langs de voorgevel ligt een strook witte keien, geplaatst onder de raamstroken. Die fungeert als waterafvoer en als overgangszone tussen het gebouw en verharding of groen. Dergelijke keiranden komen vaker voor in het werk van Lampens en sluiten aan bij zijn idee van functionele ornamentiek. Hoewel dit niet tot zijn meest radicale ontwerpen behoort, onderscheiden de strakke lijnen, zorgvuldige proporties en het materi-aalgebruik zich duidelijk van de omliggende bebouwing.

14. WDT73

1973 – Woning Derwael-Thienpont Warande 50, Gavere

Deze woning, gelegen in een neutraal verkavelingsgebied, is aan twee zijden afgesloten door bakstenen wanden. Kenmerkend is het vrijstaande dak van 16 bij 16 m, dat op enkele bijna onzichtbare kolommen steunt. Er is geen steunpunt met de muur. De bakstenen muren die de woning van de zijburen afscheiden, vormen de enige wanden. Tussen het dak en de muren zijn smalle horizontale vensterstroken aangebracht, die voor extra lichtinval zorgen.

Onder dit zwevende dak is de woning georganiseerd volgens een orthogonaal raster van 4 bij 4 m. Ook hier ontbreekt de traditionele hiërarchie: het interieur wordt gekenmerkt door de lange eettafel en door slaapruintes die met open houten wanden worden afgebakend. Het haardelement met een aansluitende, lager gelegen zitkuil is prominent aanwezig. Beton, hout, glas en baksteen zijn de primaire materialen die doorheen interieur en exterieur worden gebruikt.

Woning Vermaerke, 1953, Eke

15. WJC73

1973 – Woning met fabriek Jozef Claus (Zero) Zandstraat, Nazareth

Nauwelijks zichtbaar vanaf de straat ligt een laag, horizon-taal woningvolume. Het platte dak, de lange glaspartijen en de sobere materialiteit in beton, baksteen en hout bepalen het karakter en vertonen duidelijke gelijkenissen met de eigen woning van de architect. De woning opent zich volledig naar de tuin en het omliggende landschap. Binnen en buiten lopen visueel in elkaar over via doorlopende gevels en ter-rassen. Klimplanten, bomen en hagen verzachten het beton en verankeren de woning in haar natuurlijke omgeving. In de loop der jaren werd de woning aangepast, met ingrepen in het interieur en de toevoeging van een bijgebouw.

Woning Vermaerke, 1953, Eke

16. WVW74

1974 – Woning Van Wassenhove Brakelstraat 50, Sint-Martens-Latem

Deze woning, volledig opgetrokken uit zichtbaar beton, ligt in een residentiële wijk in Sint-Martens-Latem en heeft een bunkerachtige gestalte. Rond de woning ligt een aangeplant en intussen verwilderd stukje bos. De oprit loopt uit op de carport, waar zich ook de ingang bevindt. Door het bodem-reliëf ligt de woning 1,20 m hoger dan het straatniveau. Alleen de ingang is op gelijke hoogte met de straat gebracht, door het perceel daar 1,20 m uit te graven. Het ritme van het dak werd bepaald door het reliëf van het terrein. Volgens hetzelfde principe ontstonden er ook verschillende niveaus in de woning zelf, die door een trap met elkaar verbon-den zijn. Woonkamer, keuken, slaapkamer en bureau zijn opnieuw verwerkt in één open ruimte. Het licht komt binnen via een groot glasoppervlak aan de oostkant, een lichtkoe-pel boven de woonkamer en een verticale glasstrook aan de westkant. In de grote glaswand aan de oostkant is een deuropening voorzien. Vanuit de woning kijk je uit op een massieve spuw die uitmondt in een wateroppervlak. In het interieur wordt het beton aangevuld met dennenhout, gebruikt voor de vloerbekleding en voor vaste elementen zoals kasten en het slaapvolume. De zwevende eettafel en de dampkap zijn uitgevoerd in beton.

17. WDLRVM88

1988 – Woning De La Ruelle-Van Moffaert Warandedreef 24, Deurle

Juliaan Lampens breidde deze prefabwoning uit met een driehoekig gedeelte dat de perceelsgrenzen volgt. Slaap- en badkamer liggen deels onder de grond. In het bijgebouwde gedeelte zijn de ruimtes opengelaten. Het toilet en de badka-mer zijn volledig open. Zowel het exterieur als het interieur van de aanbouw zijn volledig opgetrokken in betonblokken. Het plafond en de vloer zijn bekleed met hout. De haard vormt het centrale element en deelt het gelijkvloers op in leefruimte en bureau. Waar twee muren in betonblokken elkaar kruisen, is het materiaal niet tot een rechte hoek afgewerkt: de blokken lopen over elkaar.

Woning Vermaerke, 1953, Eke

18. WWLD90

1990 – Woning Wouter Lampens-Dierick Meersbloemstraat 30, Semmerzake

Juliaan Lampens bouwde voor zijn zonen twee woningen op aangrenzende percelen in het dal van de Schelde. Beide woningen zijn zo geplaatst dat het hoogste punt van de verticale woning overeenstemt met het woonniveau van de horizontale woning. De woning Lampens-Dierick bestaat uit een horizontaal, balkvormig volume dat is ingegraven op het hoogste punt van de helling. De muren aan de zijde van het dal zijn volledig opengewerkt met ramen. De woning is opgetrokken in beton en is slechts met enkele houten interieurelementen afgewerkt.

Woning Vermaerke, 1953, Eke

19. WDLH92

1992 – Woning Dieter Lampens-Hartman Meersbloemstraat 26, Semmerzake

Deze woning is verticaal opgebouwd aan de voet van de heuvel, aan de straatkant. Ook hier volgt de woning het terrein en speelt ze met de helling. Aan de westzijde zijn drie verdiepingen zichtbaar. De ingang is te bereiken via de garage, die via een trap in verbinding staat met de eerste verdieping, waar de leefruimte zich bevindt. Langs de zuid-zijde ligt die leefruimte op het gelijkvloers. De woning is volledig opgetrokken in Scheldesteen en hout.

Woning Vermaerke, 1953, Eke

20. WFOV02

2002 – Woning Frank Velghe Pontstraat 1, Astene

Deze woning in Astene is het laatste project dat Juliaan Lampens in zijn loopbaan kan realiseren. Gebouwd op het einde van een straat, paalt de woning aan de grens van een natuurgebied. Het bouwperceel bereikt zijn maximale breedte aan de westzijde. Die kant is volledig opengewerkt met grote glaspartijen die uitkijken op het afhellende gazon, de Leie en het aansluitende natuurgebied. Zo is de woning sterk in haar natuurlijke omgeving geïntegreerd. De oos-telijke en zuidelijke zijden liggen aan de straatkant en zijn volledig gesloten. De woning is opgebouwd uit beton, beton-blokken en hout. Binnen lopen bureau, salon en keuken in elkaar over. De slaapkamer is afgescheiden met een ver-schuifbare wand. De meubels zijn door Lampens ontwor-pen en uitgevoerd in ingezeept hout, hetzelfde hout werd gebruikt voor het plafond, de voordeur en de garagepoort. Voor deze woning ontwierp de architect ook een familie-douche, zodat ouders en kinderen samen kunnen douchen.

Woning Vermaerke, 1953, Eke

Woning Vermaerke, 1953, Eke

Woning Vermaerke, 1953, Eke

Woning Vermaerke, 1953, Eke

Tekst Angelique Campens en Laure Messiaen Vorm Ronny Duquenne V.U. Thomas Van Ongeval Gemeenteplein 1, 9840 Nazareth-De Pinte

Met de steun van

Met de steun van

Met de steun van

Met de steun van